

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8980

гр. София, 18.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
закрито заседание на 18.10.2023 г. в следния състав:**

СЪДИЯ: Евгения Иванова

като разгледа дело номер **9886** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 60 от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по искане на Р. Г. Б. /обективирано в жалба вх. № 36325 от 13.10.2023 г. по описа на Административен съд София – град /, за спиране на изпълнението на допуснато от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 23-4332-003075/29.09.2023 г., издадена от полицейски инспектор в отдел "ПП" при СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б."б" ЗДвП.

Административен съд – София-град, трето отделение, втори състав, като съобрази адм. преписка и приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, намира искането за спиране на изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 21-4332-007021/13.12.2021 г., издадена пол.инспектор отдел „Пътна полиция“ при СДВР за допустимо, но неоснователно.

Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр ал. 4 АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на

презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му респ. следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

Такива предпоставки не бяха установени и не са доказани от жалбоподателя Б.. Всъщност искането за спиране е мотивирано с единствен довод, свързан с трудовото правоотношение на искателя. Сочи се, че работата му е свързана с шофиране и отнемането на СУМПС за неизяснен срок ще го постави в затруднено материално положение. За това твърдение не са представени доказателства и не е доказано, че същият реално изпълнява тази длъжност. Не са представени доказателства, от които да се установят визирани в ал. 2 на чл. 166 предпоставки. Засягането на личната му сфера от заповедта и негативните последици, които ще бъде принуден да търпи с оглед изпълнение на целите на ПАМ, са в границите на допустимостта и е съразмерно с тежестта на твърдяното нарушение, като се отчитат както и обекта на защита от закона, така и специалните цели (чл. 171 ЗДвП), които прилагането на мярката преследва.

С оглед изложеното искането за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № № 23-4332-003075/29.09.2023 г., издадена от пол.инспектор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, следва да се отхвърли като неоснователно.

С оглед на това съдът

ОПРЕДЕЛИ :

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. Т. Г., ЕГН [ЕГН], чрез адв. И. А. /обективизирано в жалба вх. № 45441 от 30.12.2021 г. по описа на Административен съд София – град /, за спиране на изпълнението на допуснато от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 21-4332-007021/13.12.2021 г., издадена от полицейски инспектор в отдел "ПП" при СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а б."А" от ЗДвП.

Определението може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщението на страните пред ВАС.

СЪДИЯ: